безстрашливъ, ва, во, вий, който не се бои, каяжъ. настоя се на каквото и да е, сърдцатъ, прѣдързливъ.

безсъница ж. нѣмание сънъ, кога човѣкъ не може да спи, не го хваща сънъ, не иде сънъ.

безукоренъ, рна, рно — рний, когото нѣма за що да го укоришъ

безукорно, нар. нѣма защо да го укоришъ.

безсърдцъ, цо, ци. нѣма сърдце

безсърдцѣ и –дци. нар. [illegible], работи безсърдцѣ.

безуменъ, мна, мно, — мний, 1) който нѣма умъ 2) слабоуменъ. 3) глупавъ, 4) лудъ

безумие, ср. 1) нѣмание умъ, 2) глупость, 3) лудость. Ф. безумия, ж. в. безумие, многочисл. голѣма безумия.3)

безумла ж. въ укоръ и присмѣхъ; в. безумница, ухъ безумла.

безумлѣ м. въ укоръ и присмѣхъ. в. безумникъ

безумливъ, ва, во — вий. [illegible] в. безуменъ

безумникъ, м. човѣкъ безуменъ, глупавъ, ахмакъ, будала

безумница, ж. жена безумна, глупава

безумно, нар. глупаво, неумно. неосмислено. Инъ туй що безумно не бива.

безумство, ср. в. безумие, —мия.

безумщина, ж. тоже що безумие

безусловно, нар. неоф. абсолютно, безъ договаряне

безусловенъ, вна, вно, — вний, 1) неоф. що е направенъ безъ никакво условие, ~~[illegible]~~ 2) що не търпи никакво условие, уговаряне, абсолютенъ.

безуспѣшенъ, шна, шно, — шний, (неоф.) 1) който не може да ~~иде напрѣдъ, 2) несто~~ има успѣхъ, не може да иде напрѣдъ. 2) несполучливъ

безуспѣшно, нар. 1) безъ успѣхъ, безъ сполука 2) безъ полза, напразно. — горни тѣ четири думи народъ може да се избѣгватъ или да си оставятъ [illegible].

безутѣшенъ, в. неутѣшенъ, безфасушенъ

безуханенъ, нна, нно, — нний, който нѣма духъ, мирисъ, — не мирише на нищо.

безухъ, ха, хо, — хий, който нѣма уши.

безушникъ, м. 1) който нѣма уши, 2) който не чюва

безушка, ж. игла която нѣма ухо, т. е. дупка или око

безхарактеренъ, рна, рно, — рний, 1) който нѣма, не държи характеръ. 2) никакъвъ, подлъ.

безхлѣбенъ, бна, бно, — бний, не хлѣбороденъ, безплоденъ, безхлѣбно мѣсто, безхлѣбно поле; гладно мѣсто.

безцѣнъ камѫкъ, в. безцѣненъ камъкъ

безцвѣтенъ, тна, тно, — тний, 1) който нѣма цвѣтъ не дава цвѣтъ, не цъвти. 2) който нѣма цвѣтъ, боя, не личи какъвъ е, отъ ~~[illegible]~~ каква боя е.

безцѣненъ, нна, нно, — нний 1) който нѣма цѣна, не може да се оцѣни, драгоцѣненъ многоцѣненъ безцѣненъ камъкъ. 2) който е безъ цѣна, не струва нищо

безцѣнестъ, та, то, — тний, в. безцѣненъ. Ще направи думи по значение, а на думи късовъ безценецъ. М. 184.

безчеденъ, дна, дно, — дний, който нѣма чеда.

безчелѣденъ.

безъ, прѣд. показва нѣмание, лишение, отсѫтствие, употрѣбява се самостойно ~~прѣдъ имена [illegible]~~ и слято или сложно съ други думи, на които ~~[illegible]~~ дава положителность въ ~~безъ [illegible] безъ [illegible] безъ да~~ ~~та[illegible]~~ прѣдметность т. е. мин. е ~~[illegible] безъ да [illegible].~~

Стариятъ или черковний языкъ който слѣдувалъ неуклонно грѣцкия тъ създалъ много и излишни такива думи сложни съ безъ, като искалъ да опази сложното у тѣхъ отрицателно а, което самостойно се не употрѣбява. И днесъ отъ тѣзи думи са сгодни и могатъ да се зематъ и въ новий языкъ, ся употрѣбятъ са(дейзе) въ живий языкъ, но нѣкои може и трѣба да се отбѣгватъ, защото живий говоръ очевидно страни